

ערוץ 2000

נאיריק את השבת

וַתֵּרֶא אֶת הַתָּבָה בְּתוֹךְ הַסּוּף וַתִּשְׁלַח אֶת אִמָּתָהּ וַתִּקְחָהּ

פת פרעה מבחינה בתבה המסתתרת
בין קני הסוף שעל שפת היאור.
למרות המרחק העצום, היא שולחת
את ידה שהתארכה בדרך גם כדי
לקחת את התבה, ולקחת את משה
לבית פרעה ומגדלת אותו.

אן לעין בשעת התפילה - המגזין טעון ניה

זמני השבת

ערים	כניסת שבת	צאת שבת	ר"ת
ירושלים	16:36 (16:16 דק' 40)	17:28	18:02
תל אביב	16:35	17:26	17:58
חיפה	16:34	17:26	17:57
באר שבע	16:37	17:29	18:02

הזמנים על פי לוח ערוץ 2000 לשיטת זמני "אור החיים"

פרשה זו פותחת את ימי השבועיים - כינוי
לשישה שבועות שבהם קוראים את שש
הפרשות הראשונות בספר שמות. על פי
הקבלה, ימים אלו מסוגלים לכפר עוונות,
ובפרט בעבירות שעניין קדושה. יש נוהגים
בתקופה זו לצום בימי שני וחמישי.

11 ש"ס

ע"ה

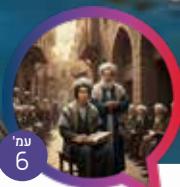
הפרק האחרון בחייו
של מרן זיע"א
הגבי מרגלית סיני

8 ש"ס

ע"ה

"אחמד, אתה צאצא
של רבי שלמה אלקבץ?"
הרב דניאל אוחיון

6 ש"ס

ע"ה

מתקן הנשמות
מבגדאד
בדרכי רבותינו

4 ש"ס

ע"ה

המלכודות של
מזל גדי
הרב מנחם וייס

3 ש"ס

ע"ה

היולדה בבית כנסת -
עם אלכוהול?!
מרן הרב יצחק יוסף

בית ההוראה מענה ההלכה זמין לכם | 24/6 | במגוון שפות | טלפון 03-613-2000 | BO@tv2000.co.il

תיקון הנפטרים
הגדול בעולם»

החיבה שבה הונח משה רבנו על ידי אימו יונכד, כדי להצילו מגזרות פרעה. הגומא הוא חומר קל ורך, העומד בפני מכוח קשות ורכות כאחד. המילה "חיבה" מופיעה בתורה רק פעמיים – בסיפור נח ובסיפור משה רבנו, ושניהם מסמלים הצלה בחסדי שמיים. חנמינו ז"ל מדגישים שהחיבה צופחה בזפת מבחוץ ומחמר מבפנים, "שלא יריח אותו צדיק ריח רע". חיבת גומא הפכה לסמל של אמונה והשגחה אלוקית.

האם באמת קם מלך חדש במצרים?
"ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף" – פסוק אחד שמסמן את תחילת השעבוד הנורא. אבל האם באמת קם מלך חדש, או שמא מדובר באותו מלך עם מדיניות חדשה?

הגמרא מביאה את מחלוקת רב ושמואל בביאור הפסוק: לדעת רב – מלך חדש ממש עלה לשלטון. אבל לדעת שמואל מדובר היה באותו מלך, רק שנתחדשו גזרותיו. במילים אחרות, זהו אותו פרעה שהיה בימי יוסף – שהחליט לרדוף את ישראל.

אבל רגע, אם הוא אותו מלך שהכיר את יוסף – אז מדוע הוא נקרא "חדש"? מטבירים המפרשים שפרעה עשה את עצמו כמי שלא מכיר ולא זוכר את כל הסוב שיוסף עשה למצרים.

פרעה רצה להצדיק את השעבוד החדש, אז "שכח" את העבר. ובמקום להוקיר טובה לעם ישראל שהצילו את מצרים מהרעב, הוא הפך אותם לאויבים.

בבית משפחת שגורי המגזין ר' אלון משה הי"ו

זמנת את המגזין באקום מאניין

לחץ לט לט לט או לט לט לט

058-450-2000

MAG@TV2000.CO.IL

למה הקב"ה בחר במשה רבנו להיות המנהיג של עם ישראל, למרות שהיה כבד פה וכבד לשון?

זמן קריאה: 2 דק'

"זכיתי לשמוע תשובה לשאלה זו מפי קדשו של מורי ורבי, הגאון הצדיק רבי אלעזר אבוחצירא, שאמר לי פעם: למה באמת הקב"ה השאיר את משה רבנו 'כבד פה וכבד לשון'? הרי כל ההנהגה האלוקית באותה תקופה הייתה ניסית – וכשהקב"ה בחר במנהיג שיוביל את העם בתוך המערכה הניסית הזו, מה הבעיה לעשות נס גם למנהיג ושיהיה בעל דיבור רהוט וצח? לימד אותי רבי אלעזר: דווקא בשביל המסר לדורות עשה הקב"ה כך, שידעו ישראל לדורות – מנהיג לא תלוי בכריזמה, בכישרון דיבור או בקשרים. מנהיג תלוי בדבר אחד: יראת שמיים. אומרים רבותינו הקדושים – כל מי שיש בו יראת שמיים, דבריו נשמעים. בתורת החסידות כתוב שמי שיש בו יראת שמיים, דבריו נשמעים לא רק בזמן שהוא מדבר בפועל לקהל, אלא לעולם. אדם צריך מוסר בעניין מסוים, ויבוא אדם אחר וייתן דרשה ויזכיר את אותו רב שלפני 30 שנה אמר את זה – והדברים יכנסו בליבו של השומע וישבו בתשובה. עד היום, דברי הנביאים וגדולי ישראל במשך כל הדורות נכנסים בתוך הלבבות ועושים מהפך שלם בעם ישראל. זה המסר האלוקי – מנהיג צריך לעבוד על יראת השמיים שלו. ככל שהוא שלם יותר ביראת שמיים, לא משנה איך ומה ידבר – אין עוד מלבדו. הוא יכול להגיד משפט אחד ולעשות מהפך."

על פי הקבלה, מה השורש הרוחני של "עייפות החורף", ומהי דרך התיקון? "קודם כול, במילה 'עייף' אנחנו משתדלים לא להשתמש. כתוב 'עייפה נפשי להורגים', 'ואתה עייף ויגע ולא ירא אלוקים'. המילה 'עייף' ביהדות משתייכת תמיד לדברים שליליים. לכן בברכות השחר אנחנו לא אומרים 'הנותן לעייף כוח', אלא 'הנותן ליעף כוח'. צריך לדעת שהעייפות והכבדות – השורש שלהן לא בקיץ ולא בחורף, אלא מקורו עמוק מאוד. כאשר הקדוש ברוך הוא הבטיח ליעקב אבינו 'ושמרתיו בכל אשר תלך', אחרי שהוא חלם את החלום, כתוב מיד: 'וישא יעקב רגליו וילך ארצה...' רש"י מפרש, 'וישא יעקב רגליו' – כלומר, שמשעה שנתבשר יעקב אבינו בשורה טובה, שהיא עניין ההבטחה של שמירת ה', הוא מיד 'נשא ליבו את רגליו ונעשה קל ללכת', כך כותב רש"י בשם המדרש. זאת אומרת, אדם זוכה למציאות הזו של 'הזריזות' כאשר הוא חי בתחושה ובהבנה של הטובות הגדולות שהקדוש ברוך הוא עושה איתנו. אבל בחורף, כיוון שקר, יש צמצום, אנשים יותר עם עצמם, יותר סגורים, פחות עם החברה. ולכן יש יותר זמן לחשוב מחשבות, וברגע שהמוח מתמלא במחשבות שליליות, מגיעות גם העצבות והעייפות. כתוב בספרים הקדושים שזריזות ושמחה – מקורן הוא בקדושה. ולכן, ככל שנתקדש יותר, ככל שמחשבותינו יהיו חיוביות יותר, ככל שנתרכז יותר בטוב, כך האדם יהיה זריז יותר. וכפי שאומר שלמה המלך עליו השלום: 'חזית איש מהיר במלאכתו לפני מלכים יתקבל...' זריזות, אומר מורי ורבי הרב ציון שמעון בוגנים שליט"א, זה חצי מזל. יהי רצון שנזכה לזריזות בעבודת השם, אמן."

השידור הקבוע במוצאי שבת בשעה 22:30,
לייעוץ אישי וברכה מהרב, חייגו 073-3212998

ההקדשות של חזכי הרבים היקרים

המגזין מוקדש

לע"נ: עמואל בן עישה, אילנה בת רחל, משה בן זילפה,

אסתר בת מלכה, שלמה בן דוד, ורדה בת נעמה | **לרפואה שלמה:** ורדה שיר בת נעמה, חנה בת טלי, רפאל בן אסתר | **לברכה והצלחה:** אספה בן אלמיי, קרן בת שושנה, אוראל בן צביה, דינה בת שושנה, יצחק בן עליה

לזיווג הגון: שירה בת אסתר, תהילה בת אסתר, אלון אליהו בן דבורה

לפרנסה בשפע ובריאות: שלומי יוסף בן טלי, דליה בת ציפורה, בנימין דוד בן חנה, ניסים בן שרה, רינה דניאלה בת שושנה

לחזרה בתשובה: דניאל אליה בן עופרה, יהונתן מאיר בן חיה חווה | **לזרע בר קיימא:** אליה תהילה בת חדוה, יצחק מימון בן רינה

בואו והקדישו מגזינים למען יזכי הרבים עבור היקר לכם - חייגו 073-2866527

ערוץ
2000

מו"ל: ערוץ 2000 להפצת יהדות

עורכי: נפתלי | **ביקורת:** חברי ועדת הביקורת

גריפה ופיקוח: מחלקת הסטודיו @ כל הזכויות שמורות

מרכיזה: 2610 * שלוחה 1

להאזנה לפרוט: 03-378-2000

בית ההוראה מענה ההלכה: 03-613-2000

להזמנת רב או רבנית לחונן בית ללא עלות

חייגו: 073-321-2992 זמן 24/6

להצטרפות לנבחרת מזכי הרבים

מפיצי המגזין: חייגו 073-2866527

להצטרפות לקבוצות הוואטסאפ שלנו: 058-450-2000

לקבלת המגזין במייל ולהערות יתן לפנות

כתובת המייל: MAG@TV2000.CO.IL

חזון יצחק

מורנו ורבנו, חרן הראשון
לציון, הרב יצחק יוסף

שתיית אלכוהול בבית הכנסת

לכבוד היקר והנעלה, שלום רב.

בדבר מה ששאל, על מה שיש שנהגו לעשות הילולה בבית הכנסת – האם מותר לשתות שם משקאות חריפים? ואם לא, איך מסבירים זאת?

הנה, יש להסביר בנחת לציבור היקר, שעל פי ההלכה אסור לשתות משקאות חריפים באמצע התפילה, ובפרט בבית כנסת. וברור הדבר, שציבור שייכבד את בית הכנסת, יבואו על ראשם ברכות ממעל. ומי לא ירצה ברכות מהשמיים.

בכל הדורות רבני האשכנזים שיבחו את מנהג הספרדים לשמור על קדושת בית

הכנסת, להקפיד במאוד

שלא יהיו דיבורים

בבית הכנסת, ושמרו

על השקט, וברור

שאין זה מקדושת

בית הכנסת לשתות שם

משקאות חריפים. ומה

שהתירו לעשות

סעודה שלישית

בבית כנסת

זמן קריאה דק' 1.5

(ציור: גנעם אילן)

כשאין מקום אחר, הוא בתנאי שלא ישתו שם משקאות חריפים, שכן יש להקפיד מאוד על קדושת בית הכנסת.

וגם אם רוצים לצאת לחוץ ולשתות ערק וכדומה, אין לעשות כן, ובפרט אם באים לידי שכרות וצועקים ומבזים ומקללים, ועליהם נאמר: "מי ביקש זאת מידכם רמוס חצרי", ואסור לדבר שיחה בטלה בבית הכנסת, וחובה קדושה להישמר ביתר שאת וביתר עוז באיסור זה, ובזוהר הקדוש הפליגו מאוד בעונש המדבר דברים בטלים בבית הכנסת – עד שאמרו שאין לו חלק באלוקי ישראל, וקל וחומר אם אומרים בבית הכנסת דברי ביזיון וקללות, שגדול עוונם מנשוא.

וכדאי להראות לציבור את מה שכתבנו בס"ד ב"לקוט יוסף" הלכות בית הכנסת, בשבח שמירת קדושת בית הכנסת, ובעון החמור שיש בחילול קדושתו, חס ושלום. כבודו יראה זאת לציבור, ויסביר להם את הדברים בטוב טעם, ודבר חכמים בנחת, נשמעים, ובשכר שמירת קדושת בית הכנסת יבורכו כל המקיימים בכל מילי דמיטב.

השידור הקבוע במוצאי שבת קודש

נקודת האור - הרב עידו סחמה - מרבני ערוץ 2000

"כבוד הרב רוצה להצטרף למשחק?"

מה הכשר?

מי נקרא לוי בפרשה, ומי נקרא כהן?

יורדים את התשובה? שלחו לנו למייל!

תשובה מהמגזין הקודם: עפרון ופרעה.

כרשת שוה

124

פסוקים בפרשה!

הפסוק השבוע:

"דברי יומיהו" (יומיה, א)

1 הפרשה ה-1

של החומש

ה-2, שמות.

נשאים בכרשת:

תחילת השבוע של בני ישראל, גורח ופרעה, לית משה רבנו ומעשה הצלתו, בריחת משה, מעמד הסנה הבוער, משה מקבל על עצמו את השליחות שמשיל עליו הקב"ה, בסיוע אהרן אחיו הגדול.

"באוטובוס מעפולה לטבריה", סיפר איש

חינוך מפורסם, "התיישב לידי אדם מבוגר עם

זקן לבן ומגבעת מכובדת. שוחחנו על העבודה

שלי עם נערים בסיכון, ואז הוא סיפר לי: 'בעוד חודש

אני יוצא לגמלאות. 25 שנים הייתי דיין. אבל

דע לך – לא תמיד נראית ככה..."

'ההורים שלי היו ניצולי שואה

מבוגרים. לא היה להם את הכוח

לתת לי תשומת לב. התגלגלתי

ברחובות, הגעתי למקומות לא

טובים, גבול הפטע ממש. אפילו

בר מצווה לא עשיתי. בשבתות

שיחקנו כדורגל במגרש ליד בית

הכנסת. הייתי אז בן 15. באחת

השבתות בעטתי חזק, והכדור עף

הישר לכיוונו של הרב שיצא מבית הכנסת

– והפיל לו את המגבעת מהראש!

'כולנו פרצנו בצחוק. הכובע עף באוויר, והוא נראה

כל כך מופתע. הרב הרים את הכובע והתחיל ללכת

לכיווני. 'שבת שלום', אמרתי לו בחוצפה. 'כבודו רוצה

להצטרף למשחק?'

'הוא הסתכל לי בעיניים ושאל היכן הורי. 'ההורים

שלי מתו', עניתי בלעג.

'בוא איתי', אמר הרב. הלכתי אחריו לביתו. הוא

עשה קידוש, הגיש לי אוכל – ואני אכלתי כמו מישהו

שלא ראה אוכל שבוע. רק אחר כך הבנתי שאכלתי

גם את המנה שלו עצמו...

'הוא הציע לי לישון אצלו, ובמוצאי שבת נתן לי כסף

זמן קריאה דק' 1.5

(ציור: פלאש 90)

שיהיה לי דמי כיס, ואמר: 'מחר תבוא שוב'.

באתי שוב. ושוב. יום אחר יום. אחרי כמה זמן

גיליתי שיש עוד 12 'ילדי רחוב' כמוני בבית הזה!

'הוא התחיל ללמד אותי מהן המצוות, הוא קנה

לי תפילין, למד איתי חומש ומשנה. בזכותו

הלכתי לשיבה, למדתי רבנות, זוכיתי

לכהן כדיין 25 שנה. הרב חיתן אותי

והיה סנדק לילדי ואפילו לנכדי.

'אל תתיאש לעולם מהצעירים

הרחוקים', הוא אמר לי ברצינות.

'תאהב אותם כמו את הילדים

שלך. תסביר להם שהקב"ה

אוהב אותם – רק ככה אפשר

לחולל מהפך בנשמה

שלכם.'

האוטובוס נכנס לתחנה.

רגע לפני שהוא ירד, משכתי

בשרוולו: 'מי היה הרב הזה?'

'קוראים לו הרב עובדיה יוסף'.

חברים יקרים, זה כוחה של

אהבה אמיתית. זה כוחה של

אמונה בזולת. וזו בדיוק הדרך

שבה אנחנו משנים את

העולם.

השידור הקבוע ביום

שלישי בשעה 21:00,

ניתן להזמין את הרב

לחגוג בית ללא עלות.

חייגו 073-3212992

אבא היה צדיק, יש עניין לעשות לו תיקון נפטרים?

24/6

בכל חלקי השולחן

בשולחן

מענה ההלכה העולמי

ערוץ 2000

מסרים את המסר

לשאלות חייגו או כתבו: BO@TV2000.CO.IL

03-613-2000

רגע טוב לנשמה

הרב יהונתן ענבה
מנהל הוועדה הרוחנית

הדמעות שבנו את בית הכנסת

זמן
קריאה:
דף 2.5

209 שנים של גלות קשה ומשפילה עברו על העם שלנו במצרים. ממשפחת מלוכה קדושה וטהורה, ממשיכי דרכם של אבות האומה, הפכנו להיות עבדים נרצעים של מצרים. אבל הפגיעה הקשה ביותר לא הייתה רק בגוף – המצרים הצליחו לדרדר אותנו רוחנית, ולגרם לנו לשבר ולריחוק מהקב"ה.

המצרים הבינו משהו מאוד יסודי בקשר בין ישראל לבוראם: מדובר בקשר חזק מאוד, קשר שיכול להפוך את המציאות לטובתם. לכן הם ניסו בכל כוחם לנתק את הקשר הזה.

איך עושים את זה? איך מנתקים יהודי מבוראו? עיקר הקשר בין האדם לבוראו מתקיים על ידי תפילה – דיבור פשוט שמחבר בין נברא ליוצרו. ואת זה בדיוק המצרים ביקשו למנוע.

אחת הגזרות הקשות ביותר הייתה האיסור לבכות. למה? כי בכי פותח את הלב, מביא לחרטה, מעורר רצון לחזור למקור, לתפילה אמיתית. את השיטה הזו גם הבבלים העתיקו מאות שנים אחרי בגלות בבל.

אבל אז, אחרי 209 שנים של גלות, קרה משהו מדהים: מלך מצרים מת. העם כולו התאבל, ובחסות הבכי הקולקטיבי – גם היהודים סוף סוף בכו.

וכשהלב נפתח, השפתיים נשאו תפילה, והחל תהליך הגאולה. אותן דמעות תבעו את מקומן, מידת החסד התעוררה על עם ישראל, ואז הקב"ה נגלה למשה בסנה – ומשם ועד הגאולה הדרך נפתחה.

לרווחה. תפילה, דמעה ואמונה – יוצרים מציאות בבריאה.

המצרים פחדו מהדמעות שלנו – והם גם ידעו למה.

לפני שנים, ביום הכיפורים, רבנו ישראל מאיר הכהן מראדין, מרן "חפץ חיים" היה בדרכו לבית הכנסת בעיירה שבה שהה באותה תקופה. השעה התקרבה

לנעילה, ופתאום הוא שמע בכי. בכי קורע לב, שאי אפשר היה להתעלם ממנו.

הוא עצר, והחליט לבדוק מה קורה שם. "חפץ חיים" נכנס לאחד הבתים, וראה אישה מבוגרת יושבת ובוכה בלי הפסקה.

"למה את בוכה כל כך?" שאל הרב בעדינות.

האישה הרימה את מבטה אליו. "רבי, אני כבר זקנה. גם נכה. עכשיו תפילת נעילה, וכולם בבית הכנסת – ואני לא יכולה ללכת..." היא נאנחה, "אבל גם אם הייתי יכולה ללכת – אני לא יודעת לקרוא".

"אז אני פותחת את הסידור, ואני אומרת לקב"ה: 'ריבונו של עולם, הכול גלוי וידוע לפניך. אתה יודע שאני לא יודעת לקרוא. אבל אני כל כך רוצה להתפלל אליך, אז אני מבקשת שאני אבכה על כל דף ודף בסידור, ואתה, ה' יתברך, תקבל את זה כאילו אמרתי

את כל המילים שכתובות בו". "חפץ חיים" עמד שם, נרגש עד עמקי נשמתו. הוא בירך את אותה אישה בבריאות איתנה, והמשיך לבית הכנסת. אבל אותו רגע לא עזב אותו. עברו שנים. הרב שוב הגיע לאותה עיירה, ולמרות הזמן הרב שחלף – הוא נזכר באותה אישה זקנה. הוא הלך לרחוב שבו היא גרה, לבית שבו הוא פגש אותה.

כשהגיע למקום, הוא עצר. חיוך התפשט על פניו. במקום הדירה הקטנה של האישה, עמד בית כנסת מפואר.

"לא היה לי ספק שבמקום שבו ירדו דמעות כאלה, ייבנה בית לה', 'בית מקדש מעט', אמר 'חפץ חיים'. יש דברים שהם יותר חזקים מכל השכלה, ויותר עמוקים מכל ידע. תפילה שיוצאת מהלב, דמעה אמיתית – הן הכוח הכי חזק שיש. תזכרו: תפילה, דמעה ואמונה – יוצרים מציאות שכל יושעה.

שבת שלום!

השידור הקבוע ביום רביעי בשעה 21:00.

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חיינו 073-3212992

הכנה לשבת על ידי תורה

אינו דומה גודל השכר של המקיים מצווה מתוך חשק לקיום אותה המצווה, למי שמקיימה נמצאות אנשים מלומדה.

וכבר אמרו רבותינו ז"ל: "מי שטרח בערב שבת יאכל בשבת", ומבואר בספרים הקדושים ששבת קודש צריכה הכנה קודם, כפי שפירשו: "מי שטרח בערב שבת" – כלומר, מי שהכין עצמו ולמד והעמיק בשבת, "יאכל בשבת" – הוא יזכה לאכול ולהתענג מזיו נועם השבת.

מלאה

בקושי,

בסבל ובגזרות

רעות ואכזריות.

אבל היא הובילה

לעשר המכות – "למען

תדע כי אני ה' בקרב הארץ",

והמשיכה לרגע השיא – קבלת

התורה.

התורה היא זו שמגשימה את הידיעה

ש"אתה בחרתנו מכל העמים" – בחירה

שבין השאר מבדילה אותנו מכל אומות

העולם: הם בטבע ואנחנו מעל הטבע, הם תלויים

במזל ואנחנו מעל המזל.

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חיינו 073-3212992

מעל החזל - הרב מנחם וייס - מומחה עולמי למזלות - מרבני ערוץ 2000

המלכודות של מזל גדי

זמן
קריאה:
דף 1

בני ובנות מזל גדי הם ההגדרה הקלאסית לאנשים שעונים על התואר "אנשי האשכולות". הכול בהם רב גוני.

הם ידועים באמינות שאין חזקה ממנה, ביושר שאין דומה לו ובהוגנות שאי אפשר לפקפק בה.

חוץ מזה, בני ובנות מזל גדי הם העובד המושלם שכל מנהל חולם עליו. יש להם מוסר עבודה גבוה במיוחד – והם לוקחים את מלאכתם ממש ברצינות. הם ידועים גם בציות הבלתי מתפשר שלהם לסמכות ולחוק.

אבל לא פעם, כל אותן תכונות חיוביות נובעות בשורשן דווקא מנקודות שמהן יש להיזהר;

כגון, קיבעון מחשבות, קור רגשי, קושי בגמישות ובגישור, וקושי לסלוח. כל אלו המלכודות שבני ובנות מזל גדי צריכים להיזהר מהן, ואם כבר הגיעו לסיטואציה שבה נפלו לתוכן – להתנער

מהר, לאמץ כוחות ולצאת החוצה. זה נכון במיוחד בתוך הקן הפרטי שלהם – במקומות החשובים באמת; במשפחה, עם חברים יקרים, ובעיקר עם ילדים ונכדים. על בני ובנות מזל גדי לעשות מאמץ לגלות יותר גמישות, חמימות, רכות ורגש.

בפרשת השבוע מתחילה תקופת השעבוד של עם ישראל במצרים. הגלות הזו הייתה

ה' מחליט גם על שמות של רשעים!?

שלום כבוד הרב. שמעתי פעם שהרב אמר לכוון במילוי אותיות שם האדם. מה זה אומר?

אותיות שם האדם, כותב רבנו האר"י ז"ל, הם צינורות השפע הרוחני והגשמי שלו, ולכן טוב לחשוב עליהם ולהאירם.

אפשר דוגמה הרב?

אדם ששמו משה, אותיות שמו הן מ', ש, ו'ה' – האות מ' נכתבת: מ"ם מ"ם, האות ש', נכתבת: ש"ן יו"ד, נ"ן. האות ה' נכתבת: ה"י יו"ד. ולבקש מהשם יתברך שישלח אורו לאותיות אלו.

קראתי פעם אבל לא הצלחתי להבין: איך זה כשאדם קורא על שם רשע, עדיין מי שהחליט זה בורא עולם?

כבודו חיבר שני עניינים שונים. ראשית, ההורים הם שמחליטים לפי רמת יראת השמיים והדבקות בה' יתברך את השם – ובחרים אותו. זאת, לאחר שה' יתברך שם בליבם הטהור והישר את אותו שם. שנית, בשמיים יש כמו שני מיני מאגרי שמות: יש של צדיקים ויש של פסולים. כשהורים מחליטים לבחור שם של צדיק, ה' יתברך נותן בליבם את שם הצדיק ויורדת נשמה טובה בהתאם, כשהם בוחרים שם פסול, מניחים אותם לבחור מאותו מאגר.

השידור הקבוע ביום שישי
בשעה 08:00

*ההנחלה בכפוף לתקנון

שגרירים?

מגיע לכם לעוף איתנו! לחוויה של פעם בחיים!

מטרפים לנבחרת מפיצי המגזין ונכנסים להגרלת הענק! על טיסה זוגית למסע בקברי צדיקים באירופה.

073-2866527

חייגו או סרקו: 073-2866527

סיפור לשבת

הרב אסי עדני
מרבני ערוץ 2000

הילד החולה: "זה השבוע האחרון שלי!"

יש ליצן רפואי שמסתובב בבתי החולים. הוא עובר ממחלקה למחלקה, מחפש איפה אפשר להכניס קצת אור ושמחה.

יום אחד הוא נכנס למחלקה מסוימת. אחד הילדים שם היה חולה במצב קשה מאוד, ואף אחד לא הצליח להוציא ממנו חיוך. הליצן ניגש אליו, זורק בדיחה אחת. לא עובד. זורק עוד בדיחה... לאט לאט החומות מתחילות להתרכך. הילד משחרר חיוך ראשון, אחר כך צחוק קטן. ומשם נוצר ביניהם קשר אמיתי. יום אחרי יום הליצן היה מגיע, ורק הוא היה מצליח להעלות חיוך על הפנים. רק הוא מסוגל להאיר לו את הרגעים הכי קשים. עוברת תקופה. ויום אחד הליצן נכנס לחדר – והילד לא מחייך כמו תמיד.

הליצן מתכופף ושואל: "מה קרה? למה אתה לא מחייך היום?" הילד מסתכל עליו ואומר: "זה השבוע האחרון שלי..." הליצן שואל בקול רך: "למה אתה אומר דבר כזה?"

"תראה", עונה הילד, "בגלל המחלה שלי – אסור לי לאכול שום דבר מתוק. לחדר הזה אין כניסה לשום שוקולד. אמא שלי כל כך מקפידה על זה, שהיא תלתה שלט גדול בכניסה לחדר – 'אין כניסה לשוקולדים!' והיום בבוקר אמא שלי נכנסה עם חבילה של שוקולדים..."

שאלתי אותה למה הבאת לי שוקולד, והיא אמרה לי: 'אתה יכול לאכול. תאכל מה שאתה רוצה, מה שאתה אוהב'. אז הבנתי לבד". ובאמת, אחרי יומיים הילד נפט.

זה סיפור קשה, אבל עם מסר עצום: הילד הזה, ברגע האחרון של חייו, לימד אותנו משהו יסודי: כשדורשים ממך – זה סימן שמאמינים בך. כשאומרים לך "אסור", "תתחזק", "תתאמץ" – זה רק משום שאתה יכול. אתה מסוגל. אתה תצליח.

ואם חלילה כבר לא דורשים – כנראה שהמצב לא הכי טוב. כל עוד אנחנו חיים בעולם העשייה, מקום שבו הקב"ה מציב לנו משימות ואתגרים, זו ההוכחה הגדולה ביותר לאמונה שלו בנו. הדרישות האלה נובעות מכך שהקב"ה יודע עד כמה אנחנו מסוגלים להתקדם, להצליח ולגדול.

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות.
חייגו: 073-321-2992

כוחה של חילה - הרב שמואל ממן - מרבני ערוץ 2000

"המורה לא יודע להסביר כלום"

לאחרונה דוד מרגיש מאוד מתוסכל בשיעורי המתמטיקה של הרב תיבי. בשיעור האחרון הוא פשוט לא הצליח להבין את החומר החדש. בזמן ההפסקה, דוד פגש את חברו אופיר, שלא לומד אצל הרב תיבי. "איזה תסכול", אמר דוד לאופיר, "הרב תיבי פשוט לא יודע להסביר! בזמן שהוא מדבר – כל הכיתה הולכת לאיבוד!"

מאוחר יותר באותו היום, דוד סיפר לאימו על הקושי. האם, מצידה, התכוונה לפנות לרב תיבי או למנהל בית הספר, האדון בלמס, מתוך כוונה ברורה שדוד יוכל להצליח בלימודיו.

שאלה: האם מותר לדוד לספר על המורה שלא יודע להסביר?

תשובה: במקרה של אופיר, דוד דיבר לשם פריקת תסכול בלבד, בפני אדם שאינו יכול לעזור לו בפתרון הבעיה. אין כאן תועלת חינוכית ממשית, ולכן יש באמירה זו לשון הרע. במקרה של אימו האמירה נאמרה מתוך תועלת חינוכית, ודיבור כזה יכול להיות מותר אם דוד יקפיד על כל שבעת תנאי ה"חפץ חיים".

לסיכום, כאשר הדיבור הוא לשם גנאי או פריקת תסכול בלבד – זה דיבור אסור. כאשר מתקיימים התנאים, וכאשר המטרה היא לתועלת הדיבור מותר. ותועלת חינוכית נחשבת לתועלת (על פי ה"חפץ חיים", כלל ה סעיף ה).

השידור הקבוע ביום ראשון בשעה 13:00

המדבר לשון הרע עובר על 17 לאווין, 14 עשין ו-3 ארורין.

שם האדם

הרב שמשון פוקס
מומחה עולמי לשם האדם
מרבני ערוץ 2000

לקרוא בשם של גוי, מותר?

זמן
קריאה:
דק' 1

למערכת ערוץ 2000 הגיעה שאלה מיהודי יקר עם סיפור נוגע ללב: הוא נולד בבית שומר תורה ומצוות, אך לצערו ירד מהדרך ועזב את הארץ. במהלך תקופת התרחקותו, שינה את שמו לשם לועזי. כעת, לאחר שחזר בתשובה שלמה ושב לארץ, הוא מתלבט: האם עליו לחזור לשם העברי שהוריו העניקו לו בלידתו, או שמותר לו להישאר עם השם שבחר לעצמו, אליו התרגל ואותו הוא אוהב?

ראשית, יש להקדים ולומר כי בשו"ת מהר"ם שיק, כתב הרב שיש "בני אדם המכנים עצמם בשמות גויים", וצריך להוכיח אותם, שהרי אמרו במדרש שבזכות זה שלא שינו את שמותיהם – זכו ישראל לצאת מצרים. וכתב שבוודאי יש בזה איסור דאורייתא, כמו שכתב הרמב"ם, שכל מה שנעשה כדי להידמות לגויים הוא בכלל האיסור "וְאֶבְדֹּל אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים לְהוֹיֹת לִי", לפיו אסור לנו להיות דומים להם במלבושם, בהילוכם, במנהגיהם – וכן גם בשמותיהם. זאת ועוד, שחכמינו ז"ל אמרו שאסור לקרוא בשם איש שהוא רשע. ואותם אנשים הקוראים לעצמם בשמות הגויים, מראים בזה שהם מחשיבים את הגויים יותר! ומסיים שם הרב: "ומעולם היה הדרך לקרוא בשמות בניהם ובנותיהם על שם אבותיהם או על שם צדיקים קדושים וגאונים גדולים. וזו שמעדה לאבותינו ולנו בצאתנו מצרים".

יש נדון מעניין של הרב הקדוש רבי מנחם מנדל מרימנוב ז"ע, א, ששואל למה פרעה שינה את השמות של יוכבד ומרים – לשפרה ופועה, שהם שמות מצריים?

התשובה היא, שפרעה היה יודע שכל זמן שהמילדות היו נקראות בשמותיהן העבריים הוא לא היה יכול לבקש מהן בקשה אכזרית כזו – להמית את ילדי ישראל. לכן, הוא שינה את שמן, וסבר שהשינוי ישיפע על כל הלק רוחן וישנה את מהותן ואופיין. עד שהיו מסוגלות לרצוח את ילדי ישראל. על כן, גם בעניינו – חשוב לזכור שכל עצמותו של האדם הוא השם. לכן, למעשה, ראוי שאותו יהודי יקר יחזור בתשובה שלמה – ויחזור גם לשמו היהודי.

השידור הקבוע ביום ראשון בשעה 21:00.

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות – חייגו 073-3212992.

לייעוץ אישי והכוונה בענייני שם האדם ע"פ חז"ל וברכה מהרב. חייגו 073-3212996

ההשקפה

ראש הישיבה
הרב ראובן אלבז

יהודי בשיא הטומאה יש בו אמונה!

זמן
קריאה:
דק' 1.5

"יַעֲנֵן מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר וְהֵן לֹא יֵאֱמִינוּ לִי וְלֹא יִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי."

הקב"ה מדבר עם משה רבנו בתוך הסנה ומצווה עליו לשוב למצרים ולגאול את ישראל. ה' אומר למשה: "וְעַתָּה לֵכָה וְאֶשְׁלַחְךָ אֶל פְּרָעֹה וְהוֹצֵא אֶת עַמִּי... מִמִּצְרָיִם", ואחר כך ממשיך ומפרט לו מה יאמר לפרעה ולישראל, ואיך יתפתחו הדברים, עד שבסופו של דבר מגלה לו: "וְאֶחָדִי כֵן יִשְׁלַח אֲתֶכֶם", ולא עוד, אלא ש"וְנִתְּתִי אֶת חֹן הָעֵם הַזֶּה בְּעֵינֵי מִצְרָיִם... וְשִׁאֲלָה אִשָּׁה מִשְׁכֻּנְתָּהּ וּמִגֵּרַת בֵּיתָה כְּלִי כֶסֶף וְכִלִּי זָהָב... וְנִצַּלְתֶּם אֶת מִצְרָיִם".

מה עונה משה רבנו לקב"ה? "יַעֲנֵן מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר וְהֵן לֹא יֵאֱמִינוּ לִי וְלֹא יִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי". משה רבנו לא שיער השערות חסרות בסיס. הוא לא היה מנותק מהמציאות, אלא הכיר את עם ישראל, ידע היטב את הלק רוחם, וסבר שכאשר יגיע אליהם עם בשורת הגאולה – הם לא יאמינו לו.

ואמרו חז"ל שהקב"ה אמר למשה רבנו דבר נורא: "הן מאמינים בני מאמינים, ואתה אין סופך להאמין, שנאמר: 'יַעֲנֵן לֹא הֶאֱמַנְתָּם בִּי'".

אתה, שאמרת על ישראל שלא יאמינו – יקרא עליך שלא האמנת. באותה מטבע שאמר משה על ישראל: "וְהֵן לֹא יֵאֱמִינוּ לִי", ענה לו הקב"ה בענין מי מריבה: "יַעֲנֵן לֹא הֶאֱמַנְתָּם בִּי לְהַקְדִּישֵׁנִי".

למדנו מכאן יסוד גדול: משה רבנו מסתכל על עם ישראל, ורואה אותם עובדי עבודה זרה וכישופים, רחוקים מכל דת ודון, ורחוקים מאמונה וביטחון בה', ולכן הוא סבר שלא יאמינו לו.

אבל לא כן הוא! ישראל מאמינים בני מאמינים: – כולם האמינו!

אנו פוגשים לפעמים אחים תועים, שלכאורה אין בהם אמונה, והתחושה היא שחבל על הזמן, הם לא יתחברו לאמונה ולתורה – אבל זו טעות!

אנו חייבים לייסד בעצמנו את הידיעה שהאמונה בקב"ה צרובה בליבות ישראל, ואין יהודי שמנותק ממנה לחלוטין. גם אם אנו רואים יהודים שכעת הם רחוקים משמירת תורה ומצוות, מכל מקום, לאחר שמדברים איתם ומסירים את השכבות האוטומטיות את ליבם – הם הופכים לשלהבת של קדושה וטהרה!

לפעמים אנו רוצים ליזום פעולות להפצת התורה ולחיזוק קיום המצוות, להרבות מעשים טובים בעם ישראל, ולקרב לבבותיהם של יהודים לאביהם שבשמיים, ואז עולות בנו מחשבות שלא תהיה תועלת בכך, שהכול ילך לאיבוד, שחבל על הזמן והמשאבים, ושחלילה, אין עם מי לדבר. אך המחשבות המחלישות הללו אינן נכונות כלל! ישראל מאמינים בני מאמינים הם! האמונה הצרופה טמונה בלבבות פנימה, ועליו רק לעורר אותה. עלינו לעשות כל שביכולתנו, וה' יתברך ישלח עזרנו מקודש, ויראה לנו שגם דברים שנראה כי לא יתכן שיתקיימו, יהיו!

השידור הקבוע ביום שני בשעה 21:00

בדרכי רבותינו

מתקן הנשמות מבגדאד

זמן
קריאה:
דק' 0.5

בסמטאות בגדאד, בין תלמידי חכמים עטופי טליתות, ישב נער כבן 17, שלא היה דומה לבני גילו. הוא לא התעניין בסחר או במלאכה – רק התורה וסודותיה היו בראש מעייניו. כבר אז, הוסמך לרב ומורה הוראה. שמו היה רבי יהודה פתיה.

מילדות התלווה לאביו לדרשותיו של רבנו יוסף חיים ז"ע, ה'בן איש חי', ובהמשך למד אצלו את תורת הקבלה. עד מהרה הפך לאחד ממקובלי בגדאד המפורסמים. בשנת תרצ"ד, בהיותו בן 74, עלה לארץ ישראל, התיישב בירושלים ובה חיבר את ספריו: "בית לחם יהודה" על עץ חיים, "שין הרקח" על האידרא, "מנחת יהודה – רוחות מספרות" – אוסף עצום של פירושי פרד"ס, שיחות עם רוחות ותיקוני נשמות. אחד הדברים הבולטים שבזכותם נודע הצדיק הוא התיקון שייסד – "תיקון נפטרים". סדר מיוחד שנועד להעלות ולתקן נשמות שנפטרו, להוציאן מייסוריהן ולהביאן למנוחת עולמים. כך כתב בספרו: "אם היו רשעים רצונם לעשות נחת רוח למת, להושיעו ולהצילו – יקבצו עשרה אנשים כשרים ויעשו למת סדר התיקון". ועד היום, אלפים עושים את התיקון הזה לנפטריהם.

המוח היהודי

שקדי מרק

החורף הישראלי מזמין מרק חם ומהביל, ומה יותר ישראלי ממנו? הקרטונים הצהובים הפריכים האלה שהפכו לסמל של הבית – שקדי מרק. אבל כמה מאיתנו יודעים שהמצאה ישראלית זו נולדה מחוץ... טעות?

המסע מתחיל בשנות ה-50, בתקופת הצנע הקשה של המדינה הצעירה. חברת "אסם", שייצרה אז בעיקר מוצרי פסטה, ניסתה לפתח מוצר חדש שיתאים למרקים. אך אז קרה משהו בלתי צפוי: בסעודת הגיעו למפעל משלוחי שמן במקום קמח שהוזמן. היה זה בעייתיות שבהן כל גרם מזון היה יקר ערך.

במקום להתייאש, מהנדסי המזון בחברה החליטו לנצל את השמן הבלתי מתוכנן: הם סיגנו קוביות קמח קטנות בשמן, והתוצאה הייתה קוביות פריכות וצהובות שהיו פשוט מושלמות למרק! השם "שקדי מרק" הגיע מהמסורת היהודית-אשכנזית העתיקה. נשות מזרח אירופה הכינו לפסח "זופ מאגנלען" – בצקיות קטנות בצורה אליפטית שדמתה לשקד, עשויות מקמח מצה וביצים, שאפו או סיגנו אותן והוסיפו למרק. וכן, בזכות טעות קטנה בימי הצנע ויצירתיות יהודית, נולדו שקדי מרק.

"הסתכלתי על החברים סביבי"

ואמרתי להם: אנחנו לא נשארים פה"

בין הכדורים השורקים, שילה צדוק חילק לחבריו סוכריות "נדי להוריד את הפאניקה" – תוך צעקות "שמע ישראל". היום הוא משוכנע: "מלאך ה' כיוון אותי"

הוא מצביע על הטנדרים: "הם". רצנו לאוטו ושמונו גז לכיוון אורים, אופקים, ואחרים כדורים שורקים כל הדרך, וטנדרים עם מחבלים. אני לא מסתכל במראה. תוך כדי בריחה הוצאתי לנו סוכריות ואמרתי: 'תאכלו, לפחות נוריד את הפאניקה'."

"באותו צרחות של 'שמע ישראל', 'שיר למעלות', דברים שלא קראתי מכיתה ב'. הכול בעל-פה, ובצרחות. ככה ברחנו, 250 קמ"ש כל הדרך, עוברים ברמזורים אדומים. דיברנו בטלפון עם חברים שלנו שנשארו מאחורה, ואנחנו מבינים שעשינו את הדבר הכי חכם, אבל הכי לא נכון. הכי חכם כי הצלחנו לברוח, הכי לא נכון – כי השארנו חברים מאחורה."

מה קרה אחרי שהגעת הביתה?
"עליתי על מדים ויצאתי ליחידה שלי בבסיס נחשונים. אנשים אמרו לי: 'היית נראה כמו מסך לבן'."

מה זאת אומרת?

"לקח לי חצי שנה לעכל שאני הלום קרב, פוסט-טראומתי. התחלתי טיפול בתא לחץ. זה טיפול אינטנסיבי מאוד, כל יום שתיים וחצי. ושמה קיבלתי את התובנות שלי. כאילו נכנס בי מלאך ה' שכיוון אותי את כל הדרך, איך לברוח משם, איך להצליח להגיע הביתה. והמלאך הזה עד היום איתי, יום-יום. גם כשסטיית מהדרך, לא סטיית לגמרי. תמיד הייתי הולך לקברות צדיקים, והייתי שם את היד ואומר: 'אבא שבשמיים, תחזיר אותי בתשובה שלמה' – ותוך כדי שהייתי מבקש, הייתי קובע מסיבה ליום שישי בערב. שלושה שבועות אחרי שהתחילה המלחמה אמרתי לעצמי: אם אני לא אקח את עצמי בידים ואקח על עצמי משהו בשביל הקדוש ברוך הוא, יהיה לי הרבה יותר גרוע. היום אני שומר שבת, ועושה הכול בשבילי."

לריאיון המלא ולעוד עשרות כתבות מגזין
מרתקות ובלעדיות. חפשו ערוץ 2000

*ההגרלה בכפוף לתקנון

שגרירים?

מגיע לכם לעוף איתנו לחוויה של פעם בחיים!

מצטרפים לנבחרת מפיצי המגזין ונכנסים להגרלת הענק!
לעל סט מכשירי חשמל מהפכניים: שואב שוטף Tineco + ניג'ה גריל

073-286527

חייגו או סרקו:
אתם כפינוק

ה ש ה
6:29 בבוקר.
המוזיקה נפסקת
פתאום, והשקט מעיק
יותר מכל רעש. אלפי
צעירים עומדים מבולבלים,
לא מבינים מה קורה. ארבע
שניות של בלבול – ואז זה מתחיל:
"צבע אדום, צבע אדום".
שילה צדוק, בן 26 ממושב אחיעזר,
מכונאי רכב בצבא וחובב מוזיקת
טראנס, עמד באותו רגע בלב הרחבה
של מסיבת הנובה. שעה וחצי קודם לכן
הוא רקד "כמו חיה", עכשיו הוא מסתכל
סביבו ומבין שמשהו נורא עומד לקרות.
"כאילו נכנס בי מלאך ה'", הוא משחזר.
"הסתכלתי על החברים סביבי ואמרתי
להם: אנחנו לא נשארים פה."

איך מצאת את עצמך ברגע הזה?

"שבועיים לפני המסיבה כל החברים ניסו
לשכנע אותי להגיע, ואני הייתי נגד. אמרתי
להם שזה חג ואני בדרך כלל לא עוזב את
המשפחה בחגים. שבתות אני עוד מברז, אבל
בחגים אני לא בורח. במשך שבוע שלם
עמדתי על שלי: לא זה לא. ביום ראשון
שאחרי החג, אחד החברים הטובים שלי
היה אמור לעזוב את הארץ. אז ביום חמישי
הוא עשה מסיבת פרידה, וביום שישי
לפנות בוקר, בדרך חזרה מהמסיבה,
הם שכנעו אותי. שכנעו אותי טוב מדי.
הזמנתי כרטיס למסיבה. ההורים שלי
לא ידעו מכלום, ובשעה 23:00
בבילה פשוט תפסתי את הרגליים
וברחתי להם, בלי להגיד לאן."

בדרך למסיבה, שילה
"זרק בדיחה" לחבר שלו,
שבדיעבד התבררה
כתוכנית הצלה.

אמרתי לו:
'תקשיב אחי,
זה קרוב לעזה,
אם קורה
משהו,

שילה צדוק <<

דברים שחייבים לדעת על שפרה ופועה

1 לדעת רוב המפרשים שפרה היא יונבד, אימו של משה רבנו ופועה היא מרים, אחותו. שפרה מלשון "משפחה", כלומר מייפה ומנקה את התינוק. ופועה מלשון "פועה" – משמיעה קולות מרגיעים לתינוק הבוכה. ויש אומרים שהן היו נשים מצריות שהתגיירו.

2 פרעה לא ביקש מהן לשחוט תינוקות, אלא "רק" לתת להם למות בשקט, כאילו נולדו מתים. הוא רצה שהרצח יראה טבעי.

3 שפרה ופועה לא פחדו מפרעה אלא עבדו את ה'. כאן מתגלה גדולתן: בעולם שבו פרעה הוא אלוהים בעיני המצרים, שתי נשים יהודיות מסרו נפש על עתיד העם היהודי.

4 השנר שקיבלו המיילדות הוא "בתים" של כהונה, לווייה ומלכות. יונבד זכתה לבית כהונה, אהרן, ולבית לווייה, משה רבנו. מרים זכתה למלכות, שכן דוד המלך הוא מצאצאיה.

5 המפרשים מסבירים שהיו מאות מיילדות במצרים, אך שפרה ופועה היו שרות – ראשיות על כל המיילדות. הן קיבלו את הפקודה מפרעה, והן אלה שהחליטו שלא לקיימה – והשפיעו בכך על כל המיילדות האחרות לסרב.

6 שפרה ופועה הן המיילדות היחידות בכל התנ"ך שזכות להיזכר בשמן – בניגוד לכל המיילדות האחרות, שנזכרות רק בתפקידן.

בגן האמונה

החשפיע
הרב שלום ארוש

59 שנה של בני ותפילה

דבר שעובר עליו בחיים. סנה בוער? איך בוער סנה באמצע המדבר? וגם איננו נאכל! זו לא אש רגילה!

וכשהוא סר לראות, אז ה' התגלה. כמו שכתוב בתורה "וַיֵּרָא ה' כִּי סָר לְרֵאוֹת" – רק אז ה' קרא לו. ה' לא קרא לו עד שראה שהוא מתבונן. כי עד שאדם לא מתבונן, ה' לא קורא לו. כמה השגחות יש עלינו? אדם מגיע לשיעור תורה, זו לא השגחה נפלאה? קורא דבר תורה יפה בעלון שבת – זו לא השגחה?! תראה איך ה' אוהב אותך! רק צריך להתבונן!

משה רבנו עליו השלום יוצא ורואה את אחיו עוברים עיונים, מוכים ונרדפים. הוא מחליט לנסות להציל אותם עד שכמעט הרגו אותו והוא נאלץ לברוח ממצרים. ומשם הוא הולך וצועק, בוכה וצועק: "שלח את עמי! תגאל את עם ישראל!" צועק יום, יומיים, שנה, שנתיים, 20 שנה, 50 שנה – ואין קול ואין עונה, לכאורה. 59 שנים הוא צועק ובוכה: "שלח את עמי! מסכנים עם ישראל! בגלות! בצרות! בייסורים! תגאל אותם!"

בגיל 80, אחרי 60 שנה של זעקה, כל אחד היה יכול ליפול לייאוש. אבל לא משה רבנו. האמונה שלו בה' הייתה חזקה ביותר. ואיך רואים את זה? בהתגלות ה' אליו בסנה. שם אנו רואים שמשה רבנו מתבונן בכל דבר שעובר עליו. הוא יכול היה להמשיך הלאה – היה אומר לעצמו: נו, שיח יבש שבוער, אז מה?! זה מה ענינו בכלל? יש שם אש? אדרבה, שיברח עם הצאן שלו וימשיך הלאה. אבל משה רבנו היה מתבונן בכל

זמן
קריאה:
1 דק'

אכילת צנון במוצאי שבת

באכילת צנון בסעודת מלווה מלכה ישנו סוד גדול לפרנסה טובה בכל אותו שבוע – כך כתב הגאון הגדול הרב משה שטרנבוך שליט"א בספרו "תשובות והנהגות", וציין שכן היה מנהגו של הגר"א מוילנה בכל מוצאי שבת. בספר "טעמי המנהגים" ובעוד ספרים, מובא כי על נשים מעוברות להימנע מאכילת צנון, משום שהוא גורם קושי בלידה.

השידור הקבוע ביום שני בשעה 21:00.
לייעוץ אישי וברכה מהרב,
חיינו: 073-3212995. ניתן גם להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות.
073-3212992

חנוך לנער - הרב דניאל אוחיון - מומחה עולמי לחינוך ילדים - מרבני ערוץ 2000

"אחמד, אתה צאצא של רבי שלמה אלקבץ!"

אותה שוב בבית הכנסת – משהו בפנים התעורר. היא לא הפסיקה לבכות. "עכשיו – קום וברח לבני ברק. חזור לשורשים שלך. מהיום, לא יקרא עוד שמך אחמד – אלא אברהם". ואז היא אמרה משהו שכואב: "אני, בוכה ואבכה לנצח על מר גורלי. אבל אתה, בני – התפלל עלי". בקש רחמים שאולי יום אחד גם אני אזכה לחזור. בקש מהקב"ה שירחם על נשמתו. אנא, בני – אל תפסיק להתפלל בשבילי". אברהם חזר לבני ברק. הוא למד באחת הישיבות, והקים בית יהודי נאמן על אדני התורה והמצוות. זה כוחם של שורשים. זה מה שהילד שואב בבית – גם כשהוא לא יודע, הנשמה זוכרת.

במוצאי שבת חזר לכפר שלו. "אבא", הוא אמר, "אני רוצה להתגייר. משהו מושך אותי לדת היהודית". אביו כעס. "על גופתי! ערבי הוא ערבי, ואין לך שום זכות להחליף דת!"

אבל אחמד לא ויתר. הוא פנה לאימו, בסתר, וסיפר לה שכבר כמה שבועות הוא שומע את השירה של היהודים, ומשהו שם פנימה פשוט צועק אליו. לפתע אימו פרצה בבכי. "אתה לא צריך להתגייר", היא אמרה לו, עיניה מלאות בדמעות. "אני יהודיה, וזה אומר שגם אתה יהודי".

"כל ליל שבת, לפני שהלכת לישון, הייתי שרה לך את השיר הזה – 'לכה דודי' – לפני השינה. יש לי אפילו מגילת יוחסין שמגיעה עד רבי שלמה אלקבץ, שכתב את הפיוט הזה". עכשיו הכול התחבר.

"המנגינה הזו ששמעת ממני בילדותך", אמרה האם בקול רועד, "נחרתה בנשמה שלך. וברגע ששמעת

כשהילד קטן, הוא שואב את כוחו הרוחני מהבית שגדל בו. המים שמשקים אותו בילדות – הם אלה שיתמכו בו בסערות החיים. התורה שסופגים בבית ההורים היא כאילו עמוק שורשים, שעמיד גם כשהסופה מתחזקת.

היה פעם גוי ששמו אחמד, שעבד בבני ברק כ"שבת גוי". יום אחד, כשהלך לאחד הבתים בשכונה, פתאום שמע קול שירה מבית הכנסת הסמוך. "לכה דודי, לקראת כלה", בקע קול המתפללים והנעים את הרחוב. משהו במנגינה הזו קיבע אותו למקום. הוא לא יכול היה להמשיך ללכת. כמה דקות אחר כך, כשהמשיך בדרכו, הוא שמע את אותו שיר שוב – מבית כנסת אחר. גם הפעם, קולו של החזן עשה משהו בלב שלו. הוא פשוט לא יכול היה לזוז. בשבת שאחרי זה, אחמד הגיע לשם שוב, הפעם בשביל לשמוע את "לכה דודי".

זמן
קריאה:
1.5 דק'

השידור הקבוע ביום ראשון בשעה 11:00.

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חיינו: 073-321299

חפשו
"האיש שהיה הכי קרוב לבבא סאלי:
הגאולה? יש דברים שאסור לי להגיד"

05:02 / 08:21

והשבוע - מאות אלפי יהודים בארץ ובעולם צפו בפרק מיוחד מתוך הסדרה "אמונת חכמים" של ערוץ 2000, ושמעו עדות שאין כמוה. אלברט, יהודי פשוט וירא שמייים, הוא האיש ששימש בקודש במחיצת הבבא סאלי זיע"א במשך ארבעה עשורים - יום אחר יום, בלי הפסקה.

הוא זכה לראות בעיניים את הניסים ואת הקדושה שהקיפו אותו. "מה שאני רואית לא ראה אף אחד", הוא מעיד. "לא בניו ולא נכדיו. אני הייתי שם, לידו, כל הזמן".

אלברט מספר על מעשים שקרו לנגד עיניו: אשה שנכוותה בידה ונרפאה מיד לאחר ברכה. זוג עקר שנפקדו בתאומים. הכול היה גלוי, והכול נעשה בפשטות ובקדושה.

אבל כשהשיחה הגיעה לענייני הגאולה - אלברט בוחר לשתוק. "יש דברים שאסור לומר. אינני רשאי לגלות", הוא אומר, והשתיקה שלו אומרת יותר מכל מילה.

אך על דבר אחד הוא כן דיבר - על הברכה הנדירה שזכה לה: "אתה תראה את מלך המשיח".

כשאלברט מתאר את החיים לצד הבבא סאלי - את השבתות, התפילות, הדמעות - קשה להישאר אדיש.

הסדרה "אמונת חכמים" פותחת חלון לצדיקים של פעם ומביאה אור לדור שלנו. ובזכות הדבקות בצדיקים נזכה כולנו לראות גאולה ברחמים, במהרה בימינו. אמן.

המדריך המלא לכשרות הפטריות

הקולינרי והמראה הגסטרונומי של הפטרייה, תוך שמירה על כשרות מהודרת? השלב הראשון הוא בחירת פטריות ממין מעולה, שגם במקום חיבורן לרגל הן סגורות לחלוטין. יש לבדוק חזותית כל פטרייה ולוודא שאינה מנוקבת. לאחר מכן, יש להברישי במברשת רכה או במטלית לחה את כל חלקי הפטרייה.

אומנם, ניקוי כזה הוא איטי וארוך, במיוחד למקומות גדולים הצורכים עשרות קילוגרמים של פטריות. לכן קיימות אפשרויות נוספות: ניקוי באוויר דחוס - ניקוי יסודי של כל חלקי הפטרייה בלחץ אוויר חזק, או לחלופין בשאיבה מסבית של שואב אבק עוצמתי. שיטה זו יעילה במיוחד לסילוק זבובים ועכבישים, שבטבעם אינם נדבקים לפרי.

ישנה גם שיטת "שעת הדחק" - כאשר אין שואב אבק או מדחס אוויר זמינים, ניתן להשתמש בסלסלה שכל תחתיתה מחוורת בחורים גדולים. יש לנער את הפטריות בתוכה כך שישתכסכו זו בזו.

כשמדובר בפטריות פורטובלו, הגדלות באופן שכובע הפטרייה תמיד פתוח, יש לנקוט בזהירות מיוחדת. צריך להסיר את כל החלק החום הנראה כמו רשת חומה הנמצא בצידו הפנימי של הכובע.

כך נשמור על כשרות הפטריות תוך שמירה על איכותן, תוך שמירה על כללי הכשרות.

מרבני ועד הכשרות - בד"ץ בית יוסף

פטריות טריות דורשות טיפול מיוחד. איך מטפלים בהן כך שישמרו על טעמן ומרקמן, ובו זמנית יהיו נקיות לשימוש? הנה המדריך המלא:

הפטרייה הטרייה היא בעלת מבנה ספוגי ונוקשה במקצת, בעלת מראה לבן ובהיר. כששוטפים אותה, היא סופגת את המים, ובתוך זמן קצר מאבדת את פריכותה והופכת מעט דביקה.

התוצאה: קשה לפרוס אותה דק, והיא משחירה ומקבלת מראה דומה לפטריות משימורים. גם טעמה נפגם. הבעיה מחמירה במיוחד כאשר אופים בצק עם פטריות. הפטרייה ששטפו אותה ספגה נוזלים, ובמהלך האפייה היא מפרשה אותם לבצק.

כך הבצק מאבד את פריכותו. בפצירות שמשתמשות בפטריות טריות גם לקישוט, הנזק חמור שבעתים. לכן, בכל מקום מקצועי בעולם הקולינרי חל איסור מוחלט על שטיפת פטריות. כפי שאחד השפים הבכירים שח פעם לפי תומ: "מי שיגיד לך שהוא שוטף פטריות הוא..."

אז כיצד ניתן לשמור את הטעם

כשר לכמה? - הרב ישי חזקה

זמן קריאה: 1.5 דק'

בריאות, בריאה ובורא

כך תצליחו לרדת במשקל

הד"ר גיל שחר (M.D) מומחה לרפואה תזונתית וראש המרכז לרפואת הרמב"ם

זמן קריאה: 1 דק'

כשאנשים מתחילים תהליך של ירידה במשקל, לא פעם הם ממוקדים בדבר אחד בלבד - הירידה במשקל. המיקוד הזה הוא הגורם מספר אחד לכישלון התהליך, משום

שהוא יוצר לחץ, שמחליש את היכולת להתמודד עם האתגר. מאמני ספורט טובים מלמדים את המאומנים שלהם איך לשחרר את הלחץ מהתוצאה הסופית וגורמים להם להתמקד במגוון מדדים אחרים כדי לדעת שהם משתפרים ומתקדמים בדרך ליעד. הם מנסים להסיח את דעתם מהניצחון הגדול בתחרות או הזכייה באליפות. אז כדי להצליח לרדת במשקל - אתם חייבים למצוא מדדים שונים להצלחה ולא רק הגעה למשקל היעד. כי לא פעם בתוכניות ירידה במשקל, אתם עושים שינויים משמעותיים בהרגלי התזונה שלכם ובאמת מגיעות לכם מחמאות על השינוי שעשיתם ועל ההתמדה, אבל המשקל לא ממש יורד.

עלינו לזכור שהצלחה יכולה להגיע במגוון צורות, ולא רק במשקל; רמת אנרגיה גבוה יותר, בהירות מחשבתית, שינה משופרת, ביטחון עצמי, תחושת חופש מחיפוש נשנושים, שחרור עצירויות ונפחות, ועוד ועוד.

אם אחד מאלו קרה - הצלחתם!

לא פעם הירידה במשקל תגיע בהמשך, אבל עד אז צריך לחוות הצלחות אחרות. הצלחה היא צורך אנושי. בלי זה יהיה לנו קשה להמשיך. וגם אם אין שינוי בשום פרמטר, אתן לכם כעת כלי עוצמתי שיכול לשנות את כל התמונה: המחשבה המרכזית שחשוב ונכון להתמקד בה היא: אני עושה משהו שהוא טוב לגוף שלי. אני מקטין את הסיכון שלי למגוון עצום של מחלות! ברגע שממוקדים במחשבה הזו, לא נלחצים אם הירידה במשקל לא מתרחשת בקצב שחשבנו שהיא תתרחש.

זכרו את זה, ותשמחו בזה. השמחה עצמה היא זו שתסייע בסוף גם לירידה במשקל. תהיו בריאים!

הבהרה: המידע והתכנים המתפרסמים בסדר אינם מהווים תחליף להתייעצות עם רופא.

התעוררות ישראל

כבוד בית הכנסת

הרב יהודה סעדיה
מרבני ערוץ 2000

מים אחרונים עם קולה ויין, מותר?

הגאון הרב יניב עזיז שליט"א

בעדה שלנו, כאשר יש שבת חתן בסעודה גדולה, נוהגים להביא לפני הסועדים קערה גדולה עם מים ואנשים מטבילים את ידיהם בתוכה בשביל מים אחרונים. האם יוצאים בכך ידי חובה?

לכתחילה אין לנהוג כן. אומנם, עדה שנהגה כך יש לה על מה לסמוך, כיוון שמעיקר הדין מותר, אך על פי הקבלה אין לעשות כן ("יבחי צדק" חלק ג, "פקודת אלעזר" סימן ב, "כף החיים" אות ט).

יש הבדל אם אני נוטל במים קרים או חמים?

מים קרים – מצוין, פושרים, שנוטים לחם, יוצאים בדיעבד; ובמים חמים מאוד – לא יוצאים כלל (רמב"ם ברכות פרק ו הלכות טז, ספר החינוך פרשת עקב מצווה תל, טור, "שולחן ערוך" סימן קפא סעיף ג).

ראיתי שיש אנשים שאחרי שהם נוטלים ידיים למים אחרונים, הם גם שוטפים את הפה. זה נכון לעשות ככה?

ב"ב איש חי" כתב שאין לעשות כך, אך מרן רבנו עובדיה יוסף זצ"ל לא הסכים עימו ופסק שמותר לכתחילה לשטוף את הפה במים אחרונים ("כף החיים" סימן כה סעיף ב, שו"ת "התעוררות תשובה" חלק א סימן סג, "הליכות עולם" חלק ב עמוד מה).

אם אין לי מים, אפשר לעשות מים אחרונים עם משקאות כגון סודה, קולה, יין?

כן, כל המשקים כשרים למים אחרונים. אבל מיין צריך להזהר להקפיד שלא יעשה בו מים אחרונים, ורק אם אין לו שום משקה אחר – ישתמש בייין. לגבי סודה, יש שכתבו שהיא פסולה, אך להלכה היא כשרה לנטילה למים אחרונים ("ילקוט יוסף" ברכות חלק ב עמוד רעג).

האם אני חייב לנגב את הידיים אחרי מים אחרונים?

מחלוקת. דעת הרמב"ם שחייבים לנגב, אך הרשב"א כתב שאין חיוב, ולכתחילה יש להקפיד לנגב את הידיים ("שולחן ערוך" סימן קפא סעיף ח).

האם יוצאים ידי חובה בייבוש הידיים במכונות שמוציאות אוויר חם?

יוצאים ידי חובה.

הייתי בחתונה והיה שם מישהו שעשה מים אחרונים מבקבוק מים שיש על השולחן, ומישהו אחר בו בטענה שכעת כל המים שנשארו בבקבוק אסורים. זה נכון?

יש כמה מרבתינו האחרונים שכתבו שהמים שנשארו בבקבוק אסורים, אך אין אנו נוקטים כך להלכה. ואין הבדל בזה בין אשכנזים לספרדים, ומעיקר הדין המים שנשארו בבקבוק מותרים לשתייה ("ילקוט יוסף" ברכות חלק ב עמוד רעה).

טלפון ותפילה, ביזיון!

שעת התפילה היא רגע השיא של היום שלנו, וכמו שכותב "הכוזרי" – אלו רגעים נעלים של התייחדות מופלאה עם האדון ויחיד של כל הבריאה כולה, שעת רצון וחיבה לפני מלכו של עולם, וכל הפסק או הפרעה בזמן הזה הרי שהפסדסם רב ביותר. אחד הדברים העיקריים שעלינו לשים לב אליו לפני שאנו נכנסים בין כותלי מקדש המעט – הוא לזכור להעביר את המכשיר הסלולרי למצב "שקט", ועדיף לכבותו לחלוטין. וכבר פסקו גדולי ההוראה בישראל שאף מכשירים סלולריים אשר יש בהם את נוסח התפילה, יש לכבותם, ולהתפלל מן הסידורים המצויים לרוב בכל בית כנסת בישראל. רק כדי לסבר את האוזן, שמענו סיפור שמופיע בספר הנפלא "כבוד לה' יתברך": ידוע הדין שבזמן תפילת שמונה-עשרה "אפילו נחש כרוך על עקבו – לא יפסיקו" כלומר, עומד יהודי ומתפלל לפני בורא, ולפתע מרגיש משהו זוחל על גופו, פוקח עיניו ורואה לתדהמתו נחש – כאשר אין חשש פיקוח נפש – מורה לנו התורה, שהיא תורת חיים, להמשיך בתפילה!

והנה, פעם נכנס יהודי אל מרן שר התורה הרב **חיים קניבסקי** זצ"ל ושאל, מה לעשות כאשר הוא נזכר באמצע תפילת שמונה-עשרה שלא כיבה את המכשיר הסלולרי שבכיסו? השיב לו הרב: "בין ברכה לברכה אתה יכול לכבות", אף שמפסיק מתפילתו, העיקר שלא יגרם חילול ביזיון בית הכנסת והפרעת התפילה. אז נכון, למשך כמה דקות נהיה מנותקים מהעולם הגדול, אולם באותם רגעים נמש נהיה מחוברים למלך מלכי המלכים שברא את העולם הגדול הזה!

השידור הקבוע ביום חמישי בשעה 18:00.

ניתן להזמין את הרב לחנוך בית ללא עלות. חייגו 073-3212992

טעמי החנהגים

הרב עזרא שקלים
מרבני ערוץ 2000

הסוד של פסוקי פתיחת ההיכל

את ארון הקודש שלנו. ונהגו ישראל להרבות בתפילות ובקשות בזמן פתיחת ההיכל. מדוע דווקא אז? בזהר הקדוש וב"שער הכוונות" מבואר שבשעה זו בוקע אור גדול מן ההיכל, ובשעה שפותחים את ספר התורה בתוך הארון – בוקע אור פנימי נוסף. לכן יש נוהגים לפתוח את הספר תורה עוד בתוך ההיכל, לפני אמירת התפילות.

תפילת "ברוך שמי" שנוהגים לומר בפתיחת ההיכל היא תפילתו של רבי שמעון בר יוחאי, כפי שמוצא בזהר. כאשר מוציאים ספר תורה לקרוא בו, נפתחים שערי הרחמים ומתעוררת האהבה למעלה, ולכן נהגו לומר "ברוך שמי" ולהתפלל.

אחד הביטויים המעניינים בתפילה הוא ההצהרה שאין אנו סומכים על "בני האלוקים", "לא על בר אלהין סמיכנא" – אלו המלאכים, כפי שמוכח מכמה מקומות בתנ"ך. אנחנו מצהירים שאיננו סומכים על המלאכים, אלא רק על הקדוש ברוך הוא.

האם שמתם לב שבשבת אנחנו קוראים שמונה פסוקים בפתיחת ההיכל, ובימי חול פחות? מספר הפסוקים משתנה בכל יום לפי מספר העולים לתורה: בשני וחמישי – שלושה פסוקים, כנגד שלושת העולים, בראש חודש – ארבעה פסוקים, ביום טוב – שישה, כנגד חמישה עולים ומפטיר, ביום הכיפורים – שבעה, כנגד שישה עולים ומפטיר, ובשבת – שמונה פסוקים, כנגד שבעת העולים והמפטיר.

אבל מה מיוחד בפסוקים האלה? הסוד טמון בחנוכת בית המקדש. כששלמה המלך עליו השלום סיים לבנות את בית המקדש והביא את הארון, קרה דבר מופלא: דלתות ההיכל דבקו זו בזו ולא נפתחו. אז אמר שלמה את הפסוקים הללו – ומיד הדלתות נפתחו. לכן, אנחנו חוזרים בדיוק על אותם פסוקים כשאנו פותחים

החטבח מירב חלכה

פוקציה לא התפחה

מזכרים:

- קילו קמח

- 2 וחצי כפות שמרים

- 5 כפות סוכר

- 5 כוסות מים חמימים

- כף וחצי מלח (להוסיף לקראת סוף הלישה)

אופן ההכנה:

1. לערבב קמח, שמרים וסוכר.

2. להוסיף מים חמימים וללוש.

3. לקראת סוף הלישה להוסיף כף וחצי מלח.

4. לקרוץ עיגולים בידיים רטובות.

5. להניח את העיגולים בתבנית על נייר אפייה.

6. [אפשר לתת לזה התפחה של 10 דקות על התבנית אבל לא חייב].

7. לאפות ב-200 מעלות למשך רבע שעה.

8. בסיום, למרוח מעל שמן זית, מלח גס, פלפל שחור גרוס ולשים ירקות שאוהבים.

בהצלחה ובתיאבון!

מאירים את הבית

חלק ב' וואר סיום

הפרק האחרון בחייו של מרן זי"א

דרך תורתו ופסקיו, בודאי יש לו "פרוטקציה" מיוחדת ליד כיסא הכבוד.

אני מרגישה את זה כשאני מתפללת; אני מרגישה שהתפילות שלי מגיעות הכי קרוב שאפשר. סבא הוא מלאך מליץ יושר עבור כל אחד ואחת, והכוח שלו בעולם העליון הוא הכי גדול שיכול להיות.

ועדיין, הגענו לא פוסק. סבא חסר בכל צעד ושעל. העצות שלו, ההזכרות, הברכות, האהבה שהרעף עלינו. ובכלל, הדמות המאירה שלו רוכנת על הספרים הרבים בחדר הלימוד. רק להסתכל עליו, היה עבורנו עולם ומלואו.

אבל החיסרון הוא לא רק לי או לבני המשפחה. זהו חלל עצום שנפער בלב של כל עם ישראל. חלל שעדיין לא התמלא.

הטור הזה בעצם מסיים את סדרת המאמרים שזכיתי להגיש בחודשים האחרונים כאן, בבמה המכובדת של ערוץ 2000, הארגון הענק שעושה רבות למען עם ישראל. קיבלתי תגובות רבות מכל העולם, והתפעלתי לגלות כמה עם ישראל צמא לדעת, להכיר ולהרגיש את האור הגדול של סבא. קראנו לטור הזה, "המרגלית של סבא", כי הוא היה הסבא הפרטי שלי, אבל היום אני מרגישה יותר מתמיד, שהוא באמת היה הסבא של כולם.

הכתבת היא נכדת מרן רבנו עובדיה יוסף זצ"ל

(ארכיון: בית מאור ישראל)

בבוקר ג' במרחשוון, באותו יום מר ונמהר, ההורים שלי התקשרו. "תבואו לבית החולים", נשמע הקול המבשר, "צריך להיפרד מסבא".

המומים ושבורים עשינו את דרכנו לבית החולים. כשהגענו, ניגשנו אליו אחד-אחד ונישקנו את ידו. אי אפשר לתאר את זעקות השבר שהיו בחדר. אף אחד לא הצליח לעכל, שהנורא מכול קורה.

אחר כך הגענו כולנו לבית של סבא. השולחן היה ריק, הכסא מיותר, ונראה שאפילו הספרים הרכינו את ראשם באבל. שם קיבלנו את אבא שלי, שחזר מבית החולים.

בכינו כולנו יחד, ואני ניגשתי אליו ואמרתי: "אבא, אני מרגישה שהאבא השני שלי נפטר".

ואבא הסתכל עליי ואמר: "זה לא

האבא השני שלך. זה האבא הראשון שלך. כי אצל סבא גדלתם. הוא חינוך אתכם, הוא ליווה אתכם כל החיים". אין מי שלא זוכר את הימים הקשים ההם. כל העולם היהודי התעטף באבל. קרוב למיליון בנים המומים ליוו את סבא למנוחת עולמים.

ואני, חיפשתי אז במה להיאחז. משהו שיחזיק ויחזק אותי. והבנתי - כמו כל יהודי מאמין, שהנשמה של סבא איתנו תמיד. ולא רק איתנו, אלא עם כל עם ישראל. וגדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם. אין ספק, שכל מי שזכה לחיות בדור של סבא, שזכה להתקרב ולגדול לאורו, וכל מי שזכה להתקרב אליו

בחירת גביעים לפי סוג המשקה

בשתייה קלה לעומת זאת, המשקה לא משחק תפקיד בבחירת סוג הכוס וניתן למצוא כוסות לשתייה קלה בכל הצבעים והסגנונות.

אם, למשל, יש לכם סרוויס צבעוני - ניתן להתאים לו כוסות בהתאם. לדוגמה, סרוויס בגוון כחול עם כוסות כחולות, כמובן בתנאי שזה באותו הגוון. וכן אם יש לכם סרוויס לבן והשולחן עם נגיעות זהב, אפשר להתאים כוסות בגוון זהב, וכן הלאה. בין אם תבחרו בגביעים או בכוסות, אני ממליצה ללכת על סגנון קלאסי שקוף או "חלב" כדי שיתאימו לכל מפה וסרוויס.

טיפ ממני: בחנויות לימי הולדת נמכרים פפיונים בצבעים שונים עם חוט מובנה שניתן לקשור מסביב לרגל של הגביע. בחרו בצבע שיתאים לכם לשולחן והוסיפו טאץ' מלכותי לכל כוס. שבת מבורכת!

שולחן השבת שלנו משבוע לשבוע מתפתח והופך להיות יותר ויותר מלכותי, ומושקע. הפעם אני רוצה שנדבר על כוסות יין, ובכלל כוסות לשתייה כתוספת עיצובית ושימושית לשולחן השבת.

בין אם תבחרו בכוסות לשתייה קרה או בגביעי יין (או אולי בשניהם יחד?) הבחירה שלכם משפיעה ישירות על מראה השולחן. אין ספק שכוסות מדויקות משלימות את המראה המוקפד של השולחן.

נתחיל בגביעי יין: אפשר למצוא מגוון רחב של גביעי יין - החל מכוסות זכוכית פשוטות ועד גביעי קריסטל יוקרתיים. חוץ מזה, אפשר למצוא אותם גם בצבעים ודוגמאות שונות. סוג היין משפיע על בחירת הגביע המתאים לו, שכן צורת הכוס מדגישה את הארומה והטעם שלו. לכן התאימו את הגביעים שלכם לפי העדפות היין שלכם.

ליין אדום מומלצים גביעים רחבים וגדולים, המאפשרים ליין לנשום, בעוד שליין לבן מתאימים גביעים צרים וקטנים יותר, השומרים על טמפרטורת היין הקרירה. לשמפניה וינות מבעבעים עדיף להשתמש בגביעים צרים וארוכים השומרים על הבעבע, וליינות רזה יתאימו גביעים בגודל בינוני.

זמן קריאה: דף 2

זמן קריאה: דף 2

יש לכם בר מצווה? מצל סוף!

צריכים יעוץ והכוונה על התפילין שלכם? רוצים לרכוש תפילין מהודרות במחיר הגון? הגעתם למקום הנכון!

מענה ההלכה העולמי 03-613-2000 שלוחה 8

פנו למחלקת בר מצווה שלנו

מאירים את הנעורים

"הרב ביקש ממני: תוכל לדרוש המקומי?"

סיפורים
חיוניים
על כל
תשובה

זמן
קריאה
דק 1.5

החיה שינה 18 שעות היממה

מטרים שלמים, שכל תפקידו לפרק את הרעילות שבגלים. הרעל הזה כל כך חזק, עד שכל האנרגיה של הגוף מופנית לפירוק שלו – ולכן הקואלה אוכלת ומיד נרדמת ל-18 שעות.

כ-50% מעלי האקליפטוס הם מים, ולכן הם מספקים לקואלה גם מזון וגם שתייה. למעשה, השם "קואלה" בשפת האבוריג'ינים באוסטרליה משמעותו "ללא מים" – כי היא כמעט אף פעם לא שותה! רק במקרים קיצוניים של בצורת או שריפות היא תחפש מים. אין ספק שהקדוש ברוך הוא דואג לכל אחד מיצוריו בדרכי הישרדות מדויקים במיוחד – כל אחד עם ההתאמה המושלמת שלו לסביבה בה הוא חי!

כולנו מכירים את החיה החמודה שמבלה את יומה בחיבוק עצים ונמנום ארוך, תוך כדי לעיסה עצלה של עלים ירוקים – הקואלה הישנונית. אבל מה באמת קורה שם בחיים שלה? קודם כל, כדאי לדעת שהקואלה חיה רק באוסטרליה, בחורשות האקליפטוס. היא היונק היחיד בכל העולם שניזון מעלי אקליפטוס. זאת אומרת, שאין לה תחרות על האוכל, אולי רק אם יש קואלה אחרת בסביבה, והיא יכולה לישון בשקט 18 שעות ביממה! הסיבה שאף בעל חיים אחר לא נוגע בעלי האקליפטוס היא שהם רעילים לחלוטין לכל שאר בעלי החיים. הקואלה פשוט היחידה שמסוגלת להתמודד עם הרעל הזה. איך? בזכות מעי מיוחד באורך שני

זמן
קריאה
דק 1

מזהים מה מסתתר בתמונה?

נראה אתכם מזהים מה מסתתר בתמונה השמאלית

התשובה לחידה של המגזין הקודם: טמן ידו בצלחת

כתבו לנו למייל:
ואולי תזכו בפרס!
MAG@TV2000.CO.IL

"סיפורו למשיח מה מאורתי אליו, מה עושים?"

זמן
קריאה
דק 1.5

אלה: שלום לכבוד הרב. אני תלמיד בישיבה ונקלעתי למצב קשה: שיתפתי בכנות רב מסוים על הקושי להתחבר לשיחות המוסר של המשגיח. לצערי, אותו רב סיפר את הדברים למשגיח, ומאז המשגיח מתייחס אליי בצורה מאוד פוגענית. אני מרגיש פגוע מהיחס, וכועס מאוד על הרב שהפר את האמון וחשף את הדברים. אז כיצד עליי לפעול מול המשגיח כדי לתקן את היחס מבלי לפגוע בכבודו, ואיך אני צריך להתמודד עם הפגיעה והכעס כלפי הרב שהדליף את המידע, על מנת לשמור על שלום הנפש ושלום הבית בישיבה?

...

תשובה:

קודם כול, ברצוני לחזק את ידיך. עצם הפנייה שלך והרצון לפתור את הקושי בדרך נכונה ומכובדת, מעידים על עדינות נפש ומידות טובות שוודאי זכית להן בבית המדרש. לגופו של עניין, אכן נראה שאתה יכול לפתור את

המצב הנוכחי בצורה ישירה ומהירה. הצעד הנכון הוא לגשת ולבקש סליחה: תמצא זמן שהמשגיח אינו עמוס או טרוד, ותבקש ממנו פגישה קצרה. תסביר לו בענוה ובכבוד כי לא התכוונת כלל לפגוע בו, וכי הדברים שהועברו על ידי הרב השני יצאו, ככל הנראה, מהקשרם או נוסחו שלא כראוי. תדגיש בשיחה עם המשגיח, שאתה מאוד מעריך אותו ואת עבודתו, ושחשוב לך לשמור על קשר טוב ובריא עימו. גם אם אתה מרגיש שזה לא נעים או קשה לגשת – עשה זאת. זהו מעשה של אומץ. אני זוכר מקרה דומה שהיה לי כאשר שימשתי כמשגיח בישיבה קטנה: היה לי בחור שנפגע קשות מראש הישיבה על רקע דומה. יעצתי לו ללכת ולבקש את סליחתו של ראש הישיבה. הבחור התקשה בכך מאוד. הבטחתי לו שאם יעשה זאת בכונת אמת, מתוך מטרה אמיתית, ודאי שייפתחו לו שערי שמיים. ואכן, הבחור ביצע את המעשה

וזכה תוך זמן קצר לשידוך הגון וטוב. לגבי הרב שהעביר את הדברים למשגיח: סביר להניח שהוא לא עשה זאת מתוך מקום של רצון להזיק, אלא מתוך טעות בשיקול הדעת, או אולי אף חשב שבכך הוא מועיל בחינוך. זכור: החיים מלאים במצבים לא ברורים ובמעשים של אחרים שאינם מושלמים. תרגיל את עצמך לזוהר ולהיות "מעביר על מידותיו". ויתור זה יקל עליך מאוד את עול החיים, ויעזור לך להתרכז בעיקר – הלימוד והצמיחה הרוחנית. "בקש שלום ורדפוהו" – זהו הכלל הגדול של חינוך. בהצלחה רבה!

מפקח חינוכי, יועץ, מנחה מורים ומחבר רב המכר "לאהוב", שלחו לנו שאלה למייל: MAG@TV2000.CO.IL ואולי שאלתכם יחד עם התשובה תפורסם במגזין! (אם תרצו, אפשר בעילום שם כמובן)

"הצה שלי נאלקו"

כל שנה בתקופה הזאת של השנה אני מקבל הזדמנות וטלפונים מאנשים מודאגים: "ישראל, תקשיב, היה לי צב בחצר והוא פתאום נעלם. מה, יש מצב שהוא טיפס מעל הגדר?" והתשובה שלי לכל המודאגים היא קבועה: דבר ראשון – צב יבשה הוא בעל חיים מוגן ואסור לגדל אותו בחצר פרטית.

דבר שני – הצב שלכם לא טיפס מעל הגדר ולא "נעלם" פתאום. מה שקרה זה שהוא חפר מחילה באדמה, סגר את הפתח אחריו ושקע בתנומה עמוקה מעכשיו ועד סביבות תקופת פסח, שאז הוא ייצא חזרה מהמחילה. הצב, כמו בעלי חיים רבים זקוק לשינה הזו. אבל מה זה בכלל הלוקסוס הזה שנקרא "שנת חורף"?

ובכן, זה לא ממש לוקסוס, יותר הישרדות. תרדמת החורף מאפשרת לבעלי חיים רבים לשרוד את העונה הקרה למרות שאין מספיק אוכל וגופם לא רגיל לקור. בשינה, הגוף יורד לפעילות חיונית מינימלית, הדופק יורד לקצב איטי וחלש, ובעל החיים נכנס לתרדמת – או בשפה המקצועית: היברנציה. הוא לא צריך לאכול או לשתות בכל תקופת השינה, הגוף כמעט לא צורך אנרגיה, ובהתאם גם לא חמצן ושאר דברים. וככה, בשינה עמוקה, עוברת תקופת הקור על חלק גדול מהזוחלים ועוד מגוון רחב מאוד של בעלי חיים.

יש כמה סוגים של תרדמת חורף: החל מ"נמנום חורף", שזה בעצם סוג השינה של הדוב, שהוא בעצם קצת מנומך פעילות אבל יכול לקום כל רגע. יש את תרדמת החורף של הזוחלים, שלרוב הם פשוט לא מסוגלים להתעורר במהלכה – ואם יתעוררו בכוח, הם עלולים להיפגע עד כדי מוות מזה. סוג נוסף, שקיים בעיקר אצל חרקים, נקרא "דיאפאזה" – זה בעצם עיכוב בהתפתחות, והזחל או הגולם נשארים תקופה ארוכה מאוד בשלב אחד שלהם.

בקיצור, אם גם הצב שלכם "נעלם" – אל תדאגו. הוא פשוט יצא לחופשה ארוכה, ובאביב, עם החום והשמש, הוא ייצא מהמחילה כאילו כלום לא קרה. כך עובד הטבע.

ישראל סופר

זמן קריאה: 1 דק

תרגילים שיצטרו לכם לחיזוק הריכוז

גלעד שמאע

זמן קריאה: 1.5 דק

"מרוכזת כל השיעור". אלא להציב יעד קטן: "עכשיו אני מרוכזת למשך 10 דקות". אחר כך – הפסקה קצרה, וחוזר חלילה.

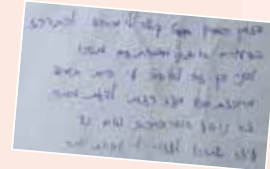
שיתוף עם אדם קרוב: לפעמים רק לשתף את מה שעובר עליך, מוריד חצי מהעומס.

תזונה ושינה: כן, גם זה חשוב. חוסר ברזל, שתייה לא מספקת, עייפות – משפיעים מיידית על הריכוז.

"אין אדם עומד על דברי תורה אלא אם כן נכשל בהם תחילה" – מאמר חז"ל הוא מפתח להבנה עמוקה של תהליך הלמידה – לא רק בלימוד תורה, אלא גם בכל תחום של התפתחות אישית, קוגניטיבית ונפשית.

המילים "עומד על דברי תורה" מלמדות שרק מי שנכשל, טעה, אולי אפילו התייאש, מסוגל בסופו של דבר "לעמוד" על הדבר, כלומר להבין אותו בזכות עצמו. זאת, משום שהכישלון מאלץ את האדם לשאול, לתהות, לבדוק מחדש. הוא שובר את האשליה של "הכול ברור" ופותח מקום להבנה שנשענת על התמודדות, ולא רק על שינוי.

המושג "נכשל בהם תחילה" הוא כמעט תנאי להתקדמות. כשאדם לא מצליח מיד, זו לא סתירה לכישרון – אלא סימן לכך שהוא עומד בפתח של עומק חדש.

בכתב שלפנינו אנו רואים תנועה מהירה, קצביות מצוינת, זרימה טובה של אותיות וכוח כתיבה חיובי. זהו כתב של אדם עם רצון חזק להשיג, ראש יצירתי, שאוהב להתקדם בחיים ולהרגיש משמעות. יש נמרצות, סקרנות, רעב פנימי – וכל אלה יכולים לעיתים להיות דווקא מקור להסחות, כי הכתבת "קולטת" המון מסביב, ולא תמיד מצליחה לסנן.

לעצם שאלתך, חוסר ריכוז שמופיע "פתאום", לרוב לא מעיד על בעיה קבועה – אלא על עומס זמני, נפשי או רגשי. ייתכן שמשו מטרד אותך בלי ששמת לב – דאגה, שינוי או רצון חבו לשינוי, ואפילו עומס פנימי שהצטבר.

שאלתי את עצמך, האם קרה משהו לאחרונה שגרם לך לעומס רגשי? אם כן – ייתכן שזה מה ש"שואב" לך את הריכוז. בינתיים, אציע לך כמה תרגילים לחיזוק הריכוז:

תרגול נשימות או התמקדות (Mindfulness): כמה דקות ביום של שקט, נשימה מודעת, או האזנה לצליל קבוע – כדי "לנקות" את הרעש הפנימי.

סידור סביבתי: לשבת במקום קבוע, שקט, עם שולחן מסודר. גירוי מיותר = פיזור מיותר.

מטרות קטנות: לא לנסות להיות

שלחו לנו למייל: MAG@TV2000.CO.IL
שאלה ליינוץ בכתב ידכם – ואולי תקבלו תשובה של הגרפולוג, כן במזין! (אפשר בעילום שם כמובן).

חיים ישראל

סיפור חיו

אם אתה לא מתרגש, אל תצלה לבאה

אני מאמין שמוזיקה טובה לא חייבת לצעוק היא פשוט צריכה להיות אמיתית. כשהאמתית, זה עובר. כשהלב שם – גם הקהל מרגיש.

דבר נוסף שלמדתי עם השנים הוא שלא הכול צריך להיות מושלם. לפעמים דווקא הרגעים הקטנים, הפחות מתוכננים, הם אלה שנחרתים בזיכרון; מילה בין שיר לשיר, מבט מהקהל, חיוך בסוף ההופעה. זו זכות גדולה לעשות מוזיקה, אבל זו גם אחריות. לא לקחת שום דבר כמובן מאליי.

להגיע לכל ערב עם אותו כבוד – לשירים, לקהל ולדרך.

חיים ישראל (צילום: הפקות ישראל)

כל עוד אני מרגיש את זה, אני יודע שאני במקום הנכון.

לפעמים שואלים אותי אם גם אחרי כל כך הרבה שנים על הבמות, אני עדיין מתרגש.

שלי תמיד אותה תשובה: אם אין התרגשות – אין סיבה לעלות לבמה. התרגשות לא חייבת להיות פרפרים בבטן. לפעמים היא דווקא שקטה, מעין ידיעה פנימית שאתה עומד לפגוש אנשים שבאים לשעתיים לשים בצד את כל מה שמכביד עליהם, ולתת למוזיקה לעשות את שלה. מאחורי כל הופעה יש עולם שלם שלא תמיד רואים. נסיעות ארוכות, חזרות, בחירת שירים, מחשבות קטנות של "מה נכון עכשיו". יש שירים שאתה שר כבר 20 שנה, אבל כל פעם הם פוגשים אותך במקום אחר בחיים.

זה כל היופי: השיר לא משתנה, אבל אתה כן. בתקופה האחרונה, תוך כדי העבודה על המופע החדש, מצאתי את עצמי חוזר לבסיס: לא לשאול מה מצופה ממני, אלא מה אני רוצה להביא לבמה; איזו חוויה אני רוצה שהקהל ייקח איתו הביתה.

זמן קריאה: 1.5 דק

קרה לכם נס? ישועה?

התחזקתם בזכות ערוץ 2000?

הגיע הזמן לשתף את הסיפור ולהשפיע על אחרים!

סיפורים נבחרים יפורסמו ויחד נוכל לחזק אלפים נוספים! אפשר גם לשתף בעילום שם.

שתפו אותנו <
סרקו או שלחו מייל
EE@TV2000.CO.IL

אין זכות, הרבים,

מאירים את הילדים

לכני
ובנות
12 TV 5

מכאן 5 הקדלים

כאשר בתיה בת פרעה מבחינה בתכה שבה משה רבנו, היא שולחת את ידה - ור' עושה נס ומאריך אותה. ילדים יקרים, בין הציורים החבאנו כמה הקדלים - חושבים שתוכלו למצא את כלם?

חידה?

למה הפך משה משה
שהשליך ארצה?

תשובה לחידה
משבוע שעבר:
שבע עשרה שנים.

יצירות

ילדים יקרים,
כל שבוע אנו מציגים יצירה יפה ששלחתם לנו
המספרת כמה אתם אוהבים את המגזין.
והפעם - היצירה של אליהו ויונתן ומשה אביבי
אתם יכולים להמשיך ולשלח לנו יצירות לכתובת
המגזין MAG@tv2000.co.il וקר תכנסו להגרלה
הגדולה, ואולי תזכו בפרס.

כל בקר
אני קם עצלן,
אבל הבקר בכלל
לא קמתי...

מאתגרים את הנשמה

ילדי האלפים

מאיר זואטה

14

מה לחש ה"אבן עזרא" לדגים?

שלום לכם, ילדים צדיקים!

השובע אני רוצה שנדבר על משהו חשוב מאוד. כשמגיעים אליכם חברים לבקר בבית - מה אתם עושים? נכון! מגישים להם לאכול ולשתות. אבל מה קורה כשהחבר שלכם אומר "לא תודה, אני לא רוצה"? האם הוא באמת לא רוצה? לרוב לא! הוא פשוט מתביש לבקש. אז מה עושים? מגישים לו בשמחה ומבקשים ממנו לבקר - וככה הוא לא צריך להתביש בכלל!

וכשכבר מגישים - חשוב להגיש דברים טעימים וטובים. לא כמו מה שקרה פעם לרבי אברהם אבן עזרא...

רבי אברהם אבן עזרא היה

עני מאוד, והוא היה מסתובב בין עירות שונות כדי למצא מקום לאכול ולישון. באחד השבתות הוא הגיע לביתו של עשיר אחד. אבל היתה כאן בעיה קטנה - העשיר הזה היה קמצן גדול!

העשיר קנה לעצמו דג יפה ומשבח במיוחד. אבל כשספרו לו שיש לו אורח, מה הוא עשה? הוא קנה שלשה דגים... מעפשים! כן, דגים ישנים ולא טריים בכלל. הוא בקש מאשתו להגיש את הדגים הישנים לאורח, ורק אחרי שהאורח ישבע - אז להגיש לו את הדג הטוב.

כשהרב אברהם אבן עזרא ראה את הדגים, הוא הבין מיד מה קורה כאן. אז מה הוא עשה? הוא התחיל ללחוש משהו לדג הראשון, ואז גם לשני דגים שהיו לידו.

העשיר נבהל: "מה אמרת? עשית כשורף?"

הרב ענה בפנים רציניות לגמרי: "לא, אני בכלל כותב פרוש על קריעת

ניתן להשיג את ספרי הבדיחות "כל יום פורים"

עם משלוח עד הבית 052-4770297, להאזנה

למאות שיעורים לילדים, פרשת שבוע וסיפורי

צדיקים חפשי: "מאיר זואטה - מתוקים מדבש"

את הסיפור המלא ניתן להשיג בחנויות הספרים המובחרות

ילדים עם הפעילות

הילד המוקסים והצדיק אהרן מאיר כהן מצפת הוא הזוכה שלנו השבוע!

ילדים יקרים, גם אתם יכולים! שלחו לנו את התמונה שלכם עם מגזין "מאירים" את השבוע, ספרו לנו איך התחזקתם בזכותו - ואולי תזכו בפרס!

היכן מסתתרת?

עידן ויהונתן מחפשים את המטמון

ילדים יקרים, נראה אתכם מגלים היכן מסתתרים 2 שיחים בוערים 2 מטות משה רבנו.

הדיווח

הצעת חק: במקום לכתב על מוצרים "ללא סקר", יכתבו: "איכסו!"

אצל הרופא: "דוקטור, כל פעם שאני אוכל עוגת יום הלד שורף לי בגרון". הרופא: "בפעם הבאה תכבה את הנרות!"

ילדים יקרים,

עליכם לענות על השאלות הבאות! הצלחתם? איזה יופי! שלחו לנו למיל את התשובה עם שמכם, תכנסו להגרלה ואולי תזכו בפרס! את התשובות יש לשלח אך ורק למיל MAG@TV2000.CO.IL

השאלות:

- 1 איזה יום היום?
- 2 לכוון מה מתנסה דוד בהקנת אושה?
- 3 האיזה כיתה לומד דוד?
- 4 איזה מוזר מהמתכוון מלה דוד שחקר לו?
- 5 איזה אצות אשה דוד בהקנת המתכוון?

בהגשת רינה פליישמן, 6776067@GMAIL.COM

ילדים יקרים! נכון! יש לכם חלום להפגש לחנות משחקים ולקחת מה שבה לכם?!

עכשו החלום הזה

יכול להתגשם

עושים מני למגזין ונכנסים להגרלה על 3 דקות חלומיות בממלכת הילדים!

חייגו ואתק בפנק! הקוונים פתוחים במוצ"ש

073-2866527

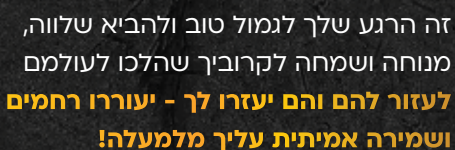
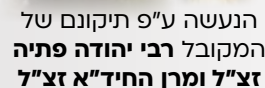
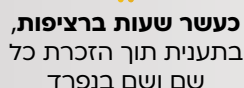
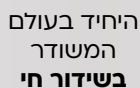
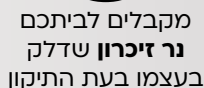

תיקון הנפטרים הנורא מסודות הקבלה שיעניק ליקירך ז"ל שלוה נצחית ומנוחה בעולם הבא

**בראשות הגאון הצדיק חכם
ניסים בן שמעון שליט"א**
ועשרות תלמידי חכמים
צדיקים השרויים בצום

**זו ההזמנות שלכם להחזיר
טובה לנפטרים ולתקן את
נשמתם והם יעשו למעונכם
ולמען היקר לכם!**

מעמד תיקון הנפטרים היחיד בעולם:

**יום חמישי
ד' שבט
22.1.2026 למנויים**

> > > > > > > > > > > >

הקווים
פתוחים
במוצ"ש

073-321-2984

למסירת שמות חייגו או סרקו:

[illegible]